

ΚΡΙΣΠΗΣ (ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ)

Γνωστή είνε ἡ ἀστεία μανία τινῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων ν' ἀποδιδῶσιν ἐλληνικὴν καταγωγὴν εἰς ὅλα τὰ ἐπιφανῆ πρόσωπα τῆς οἰκουμένης. Ἄλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν προκειμένου περὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Φραγκίσκου Κρίσπη, ἡ ἐλληνικὴ καταγωγὴ του εἶνε βεβαία. Ὁ κ. Κρίσπη γεννηθὲν ἐν τῇ πόλει Ribera τῆς ἐν Σικελίᾳ ἐπαρχίας Girgenti τὸν Ὀκτωβρίου τοῦ 1819, ἐκ μετρίου οἰκογενείας ἐν Σικελίᾳ ἐγκατεστημένης, ὡς αἰοῦσι τοῦτο πάντες οἱ Ἰταλοὶ βιογράφοι του. Δὲν μᾶς τὸν ἀμφισβητοῦσι. Τὴν Ἰταλίαν λοιπὸν κυβερνᾷ σήμερον ἀνὴρ φυλῆς ἐλληνικῆς, καὶ τοῦ φαίνεται ὅτι ικανοποιεῖ τὴν παράδοξον φιλαυτιαν τινῶν παρ' ἡμῖν, καὶ εἰ ἐάν ἤθελε τυχὸν ἀποδειχθῆ, ὅτι ὁ Ἕλλην οὗτος δὲν εἶνε φιλέλλην. Διὲ φαίνεται, ὅτι τὸν Ἰταλὸν πολιτευτὴν δὲν εὐχαριστεῖ ἡ βεβαιωμένη εὐφροσύνη ἐλληνικῆς οἰκογενείας καταγωγῆς του, ἀλλ' ἀξιοῖ, ὅτι κατάγει ἐκ τοῦ πατρισιακοῦ τῆς ἀρχαίας Ῥώμης οἴκου τῶν Κρίσπα. Ἄλλ' ἤδη καὶ εἰς τὴν ἀξίωσίν του ταύτην ἀναγνωρίζομεν τὸν ἐλληνοφρόν του. — εἴται ἄλλως φιλαριστοκρατικαὶ ἀδυναμιαὶ δὲν εἶνε σπάνιαι μεταξὺ τῶν ἰσχυρατικῶν. Ὅπως ὁποῦται τὸ ἐλληνικὸν αἷμα του ἐκδηλοῦται διὰ πολλὰ ἰδιότητων τοῦ νοῦς του καὶ τοῦ χαρακτῆρος του Ὁ κ. Κρίσπη ἐσοῦται τὰ νομικὰ ἐν Παλιέρμῳ τῆς Σικελίας, ὅπου τὸ 1846 ἤρχεισε νὰ ἐξαλείψῃ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα. Τὸ αὐτὸ ἔτος μετέβη εἰς Νεάπολιν, προσλήθη παρὰ τῶν ἐκεῖ ὀρθοδόξων, ὅπως ὡς δικηγόρος ὑπερασπισθῆ τὰ δικαιώματα τῆς ἐν Νεαπόλει ἐλληνικῆς ἐκκλησίας. Αὐτόθι παρέμεινε μέχρι τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Παλιέρμῳ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1848, τε μεταβὰς ἐκεῖ ἐγένετο βουλευτὴς, γραμματεὺς τοῦ ἐπαναστατικοῦ Σικελικοῦ Κομιτάτου καὶ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ὡς βουλευτὴς ἐν τῇ Σικελικῇ βουλῇ ὑπῆρξεν ὁ ἐνθερμος συνήγορος τῶν πλέον ἀκριῶν ἰδεῶν. Μετὰ τὴν ἐπανακτῆσιν τῆς Σικελίας ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, τοῦ ἀτρομήτου καὶ ἀσθηροτάτου Re Bourbon, ὡς ἐπικωλύσαν αὐτὸν οἱ ἐπαναστάται, ὁ Κρίσπη προσέφυγε τὸ πρῶτον εἰς Ἰταλίαν καὶ κατόπιν εἰς Πεδεμόντιον, ὅπου ἐξῆρξεν ἐργαζόμενος εἰς διαφόρους ἐφημερίδας ὡς ἀπὸ ἀλλήλους κατ' ἀρχάς, καὶ κατόπιν ὡς συντάκτης καὶ ὡς εἰσαγωγὴς Ἀλλὰ συνωμώσας κατὰ τῆς βασιλείας καὶ κατὰ τοῦ Καθούρου, ἐβλήθη τοῦ Πεδεμόντιου. Προσέφυγε δὲ τότε εἰς Μαλίτην κατόπιν δ' εἰς Ἰταλίαν καὶ τελευταῖον εἰς Λονδίνον, ὅπου συνήντησε τὸν Ματθίην, οὗ τὸν ἐνθερμος ὁπαδός. Τὸ 1860 ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἐν Σικελίᾳ κινήσασιν τοῦ Γαριβάλδη, ὅστις ἀπένευθεν αὐτῷ ἰδίῳ ἐπαναστατικῷ δικαιώματι τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου. Ἐγένετο δὲ καὶ ἐκ τῶν μελῶν τῆς τότε προσωρινῆς κυβερνήσεως τῆς Σικελίας. Ἐκτοτε ἀντεπροσώπευσε διάφορα τῆς Σικελίας ἐκλογικὰ διαμερίσματα εἰς τὴν Ἰταλικὴν βουλὴν, ἐν ἧ' διεκρίθη συνεχῶς ὡς εἰς τῶν μικρολόγων ρητόρων τῆς ἀριστερᾶς. Τὸ 1877 ἐξελέχθη Πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐγένετο ἐπ' ὀλίγους μῆνας ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ ἕνεκα κατηγορίας γενόμενης κατ' αὐτοῦ ἐπὶ διαγράμματα μόλις ἀπορῶν τὴν ποινικὴν καταδίωξιν. Γνωστὸν, ὅτι ἐλθούσης πρὸ τινος τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὰ πράγματα, ὁ Κρίσπη ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ὑπουργεῖον Δεξιότη ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἀνῆλθε δὲ μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου καὶ εἰς τὴν πρωθυπουργίαν. Τοιοῦτοτρόπως εἰς μικρὸν δικηγόρος τοῦ Παλιέρμου, ἐγένετο ἀλλεπαλλήλως δημοσιογράφος, ἐπαναστάτης, συνωμότης, ρήτωρ ἐν ὑπαίθρῳ, ἀξιωματικὸς γαριβαλδίνος, βουλευτὴς τῆς ἀκρας ἀριστερᾶς, ὑπουργός, διπλωμάτης, πρωθυπουργὸς μεγάλης Δυνάμεως, καὶ ἤδη ἱππότης τοῦ Ἁγίου Τάγματος τοῦ Βαγγελισμοῦ, ἀνταλάσων ἐπομένως ὡς τοιοῦτος τὸν συγγενικὸν τίτλον τοῦ ἐξαδέλφου μετὰ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἰταλίας. Σημειωτέον, ὅτι ὡς διπλωμάτης εἶνε κ τῶν σπανιωτάτων τῆς Εὐρώπης, ὅστις ἔτυχον μυστικῆς συνεντεύξεως μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Βισμαρκ. Τὸ καθ' ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτοτροπίαν, εἰς τὴν αὐτομάθειαν, ἀναγνωρίζομεν ἰδίως τὸ ἐλληνικὸν αἷμα τοῦ κ. Κρίσπη. Ὡς δημοσιογράφος ὁ κ. Κρίσπη διεκρίθη κυρίως ὡς συντάκτης τῶν ἐφημερίδων L' Apostolato, Concordia, Riforma, La Sinistra, καὶ τοῦ περιοδικοῦ Archivio Storico Italiano. Ὁ κ. Κρίσπη εἶνε εἰς τῶν πολλῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀριστερᾶς, εἰς ἐκ τῶν τῆς πενταρχίας κληθείσης, διότι ἐν Ἰταλίᾳ δὲν ἐθεωρήθη τὸ ἐνιαῖον τῆς ἀρχηγίας ὡς ὄρος ἀπαράβατος ὑπάρξεως κόμματος. Ὁ κ. Κρίσπη ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτείᾳ εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν μισόγαλλος, διότι φρονεῖ βεβαίως, ὅτι ὁ γαλλικὸς στρατός τοῦ Σολφίνου ἠμπόδισε τὸν Ἰταλικὸν νὰ καταλάβῃ τροπαιοῦχος τὴν Βιέννην.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μετὰ τὸν ἀφόρητον κτύσωνα βροχὴ ἀπελπιστικὴ καὶ μετὰ ταύτην τίς οἶδε πάλιν ὅποιαί πληγαὶ μεγαλειότεραι ἀπὸ τὰς τοῦ Φαραῶ — ὀλίγον ἔλειψε νὰ εἰπωμεν καὶ τῆς παρούσας — μᾶς περιμένουσι! Ὁ καιρὸς κατέστη ἀστα- ἴτερος καὶ ἀπὸ τοὺς βουλευτάς μας, οἱ ὅποιοι φαίνε- τι ἔχασαν καὶ αὐτοὶ τὸ ἰσοζύγιον καὶ τρέχουν, καθὼς οἰοῦσιν οἱ εἰδότες, ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ διὰ νὰ εὐ- πι τὴν ἰσορροπίαν. Προχθὲς ἀκόμη εἶχομεν τὸν ὀχληρὸν

ἐκεῖνον κονιορτόν, σήμερον ἔχομεν τὴν λάσπην· ἀλλ' ἂν ἐ- καῖνος μᾶς ἠμπόδιζε νὰ βλέπωμεν τοὺς δημοτικούς μας ἀρχοντας, αὕτη δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σαφεστέραι ἐν- δειξίς τῆς καταστάσεως ἐν ἧ ζῶμεν.

✱

Παντοῦ λάσπη!

Παρατηρήσατε τὴν Κυβέρνησιν. Λάσπη τὸ ἰσοζύγιον καὶ ὅλοι αὐτῆς οἱ προϋπολογισμοί· ρίψατε ἐν βλέμμα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν· θὰ ἴδητε τὰ αὐτὰ εἰς τοὺς πρὸς ἐκ- πόρθισιν τῆς ἐξουσίας ὑπολογισμοὺς αὐτῆς. Θέλετε ἀκό- μη ψηλαφητώτερα; παρατηρήσατε τὸ ὑποκάμισον τοῦ λησμονηθέντος κ. Σταμούλη καὶ τὰς χεῖρας τοῦ κ. Πα- παμιχαλοπούλου. Τὰ μόναι δὲ τὰ ὅποια ἀπεδείχθησαν, ὅτι δὲν ἔχουσι λάσπη εἶνε τὰ οἰκοδομούμενα δημόσια κτίρια, τὰ ὅποια μετὰ τινα ἔτη, ἐὰν δὲν καταπέσωσι, βεβαίως θὰ εἶνε δείγματα τῆς ἀβδηριτικῆς καταστάσεώς μας. Ὁ μό- νος κατάλληλος διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ τοιαῦτα κτίρια ἦτο ὁ κ. Μανυσόλας, ἀλλὰ καὶ αὐτός... τὸκοψε λάσπη.

✱

Ὁφείλομεν ὅμως νὰ εἶμεθα δίκαιοι!

Καὶ ὁ κονιορτός καὶ ὁ βόρβορος θὰ ἦτο περισσότερος, ἐὰν δὲν ἤρχετο ὁ βασιλεύς· θὰ ὑποθέσητε, ὅτι ταῦτα γρά- φονται τῇ παρακλεῦσει τοῦ κ. Φιλαρέτου, διότι ἀδυνα- τεῖτε νὰ ἐννοήσητε ὅποια σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς κα- θαριότητος καὶ τοῦ Βασιλέως. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχει, διότι τότε μόνον καθυρίζονται αἱ ὁδοί, ὅταν πρόκηται νὰ ἔλθῃ ὁ Βασιλεύς. Ἐκ τούτου δύναται τις εὐκόλως νὰ συμ- παρᾶν καὶ κατὰ πόσον τὰ ταξείδια τοῦ Βασιλέως δύ- νανται νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγείας.

✱

Καὶ ἀφοῦ ὁ λόγος περὶ βορβόρου καὶ κονιορτοῦ, θὰ μᾶς δικαιώσωσιν οἱ ἀναγνώσται, ἐὰν ἀναμνησθῶμεν ἐνταῦθα καὶ περὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν.

Καθ' ἐκάστην γίνονται διασκέψεις καὶ συμβούλια περὶ εὐρέσεως καταλλήλου ὑποψηφίου δημάρχου Ἀθηναίων εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις κατέστη οἶκος ἐμ- πορίου, ἀφοῦ οἱ πλείστοι τῶν δασκεπτομένων εἶνε ἔμποροι.

✱

Γίνεται μέγας λόγος εἰς τὰς ἐφημερίδας διὰ τὸ ἀνκα- λυφθὲν ἐν Παρισίοις σκάνδαλον τῆς πωλήσεως τῶν παρασή- μων ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Καφαρέλ. Οἱ θορυβοῦντες δὲν ἐ- συλλογίσθησαν ἐν πρῶτῳ φυσικώτατον, ὅτι εἰς τὴν λέξιν παράσημον ἐμπεριέχεται μοιραίως ἡ λέξις παρὰς.

✱

Ἡ μόνη χώρα ὅπου ὁ Καφαρέλ θὰ ἠναγκάζετο νὰ χρεωκοπήσῃ εἰς τὸ ἰδιόρρυθμον ἐμπόριόν του θὰ ἦτο ἡ ἰδική μας. Μετὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον καὶ τὰς ἑορ- τὰς τῆς ἐνθλικιώσεως, τὸ ἐμπόρευμα ἐπολλαπλασιάσθη τύσον, ὥστε θὰ εὕρισκεν ἴσως ν' ἀγοράσῃ, ἀλλὰ νὰ π' λήσῃ ὄχι.

✱

Δημῶδες ἔκδοσις περὶ τοῦ ἀνω γεγονι — Διατί ἐφυλάκισαν τὸν Καφαρέλ;

τὰ
μεν.
μὲνη